

κατορθώσης τῇ θείᾳ βοηθείᾳ νὰ φέρης, ἔστω καὶ μίαν ψυχὴν εἰς τὸν Χριστόν, θὰ ἔχῃς λόγον νὰ χαίρης καὶ νὰ δοξολογῇς Αὐτὸν καθ' ὅλην τὴν αἰωνιότητα! »

Ἡ ἱστορία τῆς μετέπειτα ζωῆς αὐτοῦ εἶναι πλήρης ἔργων φιλανθρωπίας, δικαιοσύνης καὶ εὐσεβείας — ἀλλ' ὁ διακαέστατος αὐτοῦ πόθος ἦτο νὰ παροτρύνῃ πάντας, μετὰ τῶν ὁποίων συνανέστρέφετο, νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὸν Χριστόν καὶ νὰ ρυθμίσωσι τὴν ζωὴν των κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ. Ὅταν δὲ ὁ πιστὸς αὐτοῦ — ἱερεὺς ἀνήγγειλεν εἰς αὐτὸν τὴν προσέγγισιν τοῦ θανάτου, ὁ αὐτοκράτωρ ἠτένισε πρὸς αὐτὸν μὲ ἱλαρὸν πρόσωπον καὶ εἶπεν, « ἡ εἰδήσις αὕτη εἶναι ἡ καλλίστη, τὴν ὁποίαν ἤκουσα ἐπὶ ζωῆς μου! » καὶ τελευταῖον ἐξέπνευσε μετὰ τῆς γλυκείας ἐλπίδος, ὅτι ἤθελεν ἀνοίξει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ. Μακάριον Εὐαγγέλιον! Θαυμαστὴ ἡ δύναμίς σου καὶ γλυκεῖς οἱ καρποὶ σου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων! Εἶθε αἱ οὐράνιοι ἀλήθειαι σου νὰ γνωσθῶσι καὶ πιστευθῶσιν ὑπὸ πάντων τῶν ἀνθρώπων πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ εὐτυχίαν τοῦ κόσμου. Ἀμήν.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Φριδερίκος Γουλιέλμος εἶναι ὁ πρεσβύτατος κατὰ τὴν ἡλικίαν πάντων τῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης, γεννηθεὶς τὴν 22 Μαρτίου 1797.

Ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Χοχενζόλλερν, ἥτις κατὰγεται ἀπὸ τινὰ Κόμητα Θάσσιλον, ὅστις περὶ τὸ 810 μ. Χ. ἔκτισε δι' ἑαυτὸν φρούριον ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν Ζόλλερν ὀρέων, ἐξ οὗ ὁ υἱὸς του ἔλαβε τὸν τίτλον Φὸν Χοχενζόλλερν. Ἦτο δὲ ἡ οἰκογένειά του εἰδὸς τι ληστρικῶν Κομητῶν, οἵτινες ἐξέτεινον τὴν ἐξουσίαν των βαθμὴδὸν εἰς τὰ περίεξ μέχρι τοῦ 14 αἰῶνος, ὅτε ἐγένοντο βασιλεῖς τῆς Πρωσίας.

Οἱ Χοχενζόλλερν ἦσαν ἄνδρες ῥωμαλέοι, μὲ ἰσχυρὰν θέλησιν, ἐνθερμα αἰσθήματα καὶ ἐπιμονοὶ εἰς πᾶν ὅ,τι ἐνόμιζον οὐσιῶδες πρὸς εὐημερίαν τοῦ Κράτους των. Ἡ ἐπιμονή των δὲ αὕτη ἦτο πολλάκις τόσον παράλογος, ὥστε ἔφθανε μέχρι παραφροσύνης.

Ὁ πατὴρ Φριδερίκου τοῦ Μεγάλου ἦτο ὅχι μόνον μανιακός, ἀλλὰ μὲ τὴν μανίαν συνήκονε τὴν πανουργίαν καὶ σκληρότητα.

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ νῦν αὐτοκράτορος, τὸν ὁπαῖον διεδέχθη εἰς τὸν θρόνον, ἦτο ἀπειναντίας ἐπίσης ἐπίμονος εἰς τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὰ φιλελεύ-

θερα φρονήματα ὅσον οἱ πρόγονοί του εἰς τὴν τυραννίαν καὶ σκληρότητα. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ προέβη εἰς τὰς ιδέας ταύτας, ὥστε ἐπέμενε νὰ παραιτηθῇ τοῦ θρόνου καὶ νὰ γείνη ἀπλοῦς ὁδηγὸς Δημοκρατίας! Τελευταῖον παρεφρόνησε, διωρίσθη δὲ ὁ νῦν αὐτοκράτωρ ἀντιβασιλεὺς, ὅστις δὲν ἐστέφθη εἰμὴ τὸ 1867.

Εἰς τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον δὲν ὑπάρχουν δημοκρατικαὶ τάσεις, ὅπως εἰς τὸν ἀδελφόν του, ἀπ' ἐναντίας εἶναι ἄκρος θιασώτης τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ μετὰ δυσκολίας ἀνέχεται τὰς φιλελευθέρους συζητήσεις, τῶν βουλῶν τοῦ Κράτους του.

Εἶναι ὅμως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, γεναῖος εἰς τὰς μάχας καὶ πολὺ φιλόφρων εἰς τοὺς τρόπους καὶ δίκαιος εἰς τὴν ζωὴν του. Θελήσας ποτὲ νὰ ἀγοράσῃ πενιχράν τινα οἰκίαν μετὰ τῆς περιοχῆς της, ἥτις ἐσουνόρευε μὲ τὸν κῆπον τοῦ ἐν Πότσδαμ ἀνακτόρου του, ἐπειδὴ ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτῆς δὲν συγκατατίθετο μὲ κανένα τρόπον νὰ ἀποξενωθῇ τῆς πατρικῆς οἰκίας, ὁ αὐτοκράτωρ, ἀντὶ νὰ μεταχειρισθῇ μέσα βίαια ἢ ἀπατηλά, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὸ ποθοῦμενον, ἔγραψε πρὸς αὐτὸν φιλικὴν ἐπιστολήν, ἥτις ἐτελείωνε μὲ τὰ ἐξῆς ἀξιοσημεῖα — « Ἐπειδὴ δὲν θέλεις νὰ μοὶ πωλήσῃς τὴν πατρικὴν σου οἰκίαν, σοὶ ἐσωκλείω τὸ ἀναγκαῖον χρηματικὸν ποσὸν ἵνα καταστήσῃς αὐτὴν καὶ τὴν περιοχὴν της ἀνταξίαν τοῦ γειτονεύοντος βασιλικοῦ κήπου! » Ἡ οἰκία ἀνεωῆθη καὶ ἤδη οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ Πότσδαμ εὐρίσκουσιν εἰς αὐτήν, μεταποιηθεῖσαν εἰς Μπυρραρίαν, εὐχάριστον ἀνάπαυσιν καὶ ποικίλα ἀναψυκτικά!

Ὁ πρεσβύτατος υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου εἶναι ἤδη πεντήκοντα ἐτῶν τὴν ἡλικίαν· ἐνυμφεύθη δὲ τὴν πρεσβυτέραν θυγατέρα τῆς Βασιλείσσης Βικτωρίας καὶ ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς ἑπτὰ τέκνα, τὸ πρεσβύτερον τῶν ὁποίων, ὁ διάδοχος, ἐνυμφεύθη καὶ ἀπέκτησε καὶ τέκνα· ὥστε ὁ αὐτοκράτωρ ἔχει ἤδη καὶ δισεγγόνους.

Ἡ αὐτοκράτειρα εἶναι Ἀγγλὶς — γυνὴ ἐνεργητικὴ, μὲ ἰδίαν θέλησιν καὶ εὐπαίδεutos.

Η ΕΒΡΑΙΚΗ ΩΡΑ.

— Ὅπως οἱ Ἰσραηλῖται τῶν ἀρχαίων χρόνων δὲν εἶχαν ἴδιον ὄνομα δι' ἐκάστην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου, οὕτω καὶ ἡ ἀρχαία Ἑβραϊκὴ γλῶσσα δὲν ἔχει λέξιν διὰ ὥραν. Ἡ διαίρεσις τῆς ἡμέρας εἰς 12 ὥρας ἀνήκει ἀρχικῶς εἰς τοὺς Βαβυλωνίους, ἐγένετο δὲ ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῶν Ἑβραίων κατὰ τὴν μετοικησίαν αὐτῶν εἰς τὴν Βαβυλῶνα ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορος. Οἱ μεταγενέστεροι Ἰουδαῖοι, μετεχειρίζοντο τὴν Ἀραβικὴν λέξιν *σχαάχ*, ὅπερ ἐσήμαινε *στιγμὴν*, βραχυῶς χρονικὸν διάστημα, διὰ νὰ φανερώσουσιν τὴν ὥραν.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἡμέραι εἰς τὴν Παλαιστίνην ἤρχιζον μὲ τὴν ἀνατολὴν καὶ ἐτελείωνον μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἐξ ἀνάγκης διέφερον ἀναλόγως τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, μεταξύ τῆς μικροτάτης ἡμέρας 9 ὥρῶν 48 λεπτῶν καὶ τῆς μεγίστης 14 ὥρῶν καὶ 12 λεπτῶν, ἡ ὥρα δὲν ἦτο πάντοτε ἡ αὐτή, ἀλλ' ἄνισος ἄλλοτε μεγαλειτέρα 70 λεπτῶν καὶ ἄλλοτε μικροτέρα 21 λεπτῶν.

Ἡ διαίρεσις τῆς ὥρας εἰς 60 πρῶτα λεπτὰ καὶ 3,600 δεῦτερα χρεωστεῖται ἐπίσης εἰς τοὺς ἀρχαίους Βαβυλωνίους.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

ΠΩΣ ΕΥΓΕΝΗΣΕ ΤΙΣ ΑΓΓΛΟΣ ΕΞΩΘΗ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΓΑΤΑΝ.

Εἰς τὸν καιρὸν, κατὰ τὸν ὁποῖον ὅλη ἡ Ἀγγλία εἶχε βυθισθῇ εἰς ἐμφύλιον πόλεμον, ὅστις εἶναι γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα «τῶν Κοκκίνων καὶ Λευκῶν ῥόδων» ἔζη τις κύριος ὀνομαζόμενος Ἐρρίκος Οὐνιάτ, ὅστις ἀνῆκεν εἰς τὴν μερίδα τῶν Κοκκίνων Ῥόδων.

Ὁ εὐγενὴς οὗτος ἐρρίφθη εἰς φυλακὴν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς μερίδος του, καὶ βεβαίως ἐκεῖ θὰ ἀπέθνησκε τῆς πείνης, ἂν μὴ ὁ Θεὸς τῷ ἔστειλε τρεφὴν διὰ μιᾶς γάτας, ὡς ἔστειλε καὶ εἰς τὸν Ἥλιον διὰ τῶν κοράκων.

Ὁ κ. Οὐνιάτ ἔκειτο μίαν ἡμέραν ἐπὶ τοῦ ξηροῦ καὶ ψυχροῦ ἀχυρίνου στρώματός του τρέμων ἐκ τῆς ὑγρᾶσιος καὶ τοῦ ψύχους, καὶ ἀποθνήσκων τῆς πείνης, δι' ἧλλειψιν ἀρκετῆς καὶ καταλλήλου τροφῆς, ὅτε μία γάτα ἐφάνη εἰς τὸ παράθυρον τῆς φυλακῆς καὶ ἐπήδησεν ἐπὶ τῶν γονάτων του. Ὁ κύριος Οὐνιάτ τὴν ἐχάιδευσεν καὶ οὕτως ἐπίασαν φίλιαν μαζύ!

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἡ γάτα ἐφάνη πάλιν εἰς τὸ παράθυρον, ἀλλὰ τὴν φεραν ταύτην ὥσάν ἐνόησεν τὴν κατάστασιν τοῦ νέου φίλου της, ἔφερεν εἰς τὸ στόμα της μίαν περιστερὰν.

Ὁ κ. Οὐνιάτ τὴν ἐπροσκάλεσεν καὶ αὐτὴ ἤλθε πρὸς αὐτὸν καὶ ἀπέθεσεν τὴν περιστερὰν εἰς τὰς χεῖρας του. Ὁ κ. Οὐνιάτ, τότε ἐσκήφθη καὶ μεταχειρισθὴ τὸν ἐξῆς τρόπον διὰ νὰ πειναναγάγῃ τὸν δεσμοφύλακα νὰ τῷ μαγειρεύσῃ τὴν περιστερὰν. Προσκαλέσας αὐτὸν τῷ ἐξέθηκε πόσον ὑπέφερεν ἐκ τῆς πείνης καὶ τὸν παρεκάλεσεν ἂν ἦτο δυνατόν νὰ ἀνακουφίσῃ τὴν κατάστασιν του.

Ἐχωρῆτάς καὶ αὐστηρὰς διαταγὰς παρὰ τῶν ἀνωτέρων μου, εἶπεν ὁ δεσμοφύλαξ, νὰ μὴ σὰς δίδω, εἰμὴ ἄρτον καὶ ὕδωρ καὶ ταῦτα ὀλίγα, καθ' ἐκάστην ἡμέραν, καὶ δὲν δύναμαι χωρὶς νὰ πάθω νὰ παραθῶ τὰς διαταγὰς τῶν ἀνωτέρων μου.

— Καλῶς, — εἶπεν ὁ κ. Οὐνιάτ, ἀλλ' ἐγὼ δὲν σὲ ζητῶ νὰ μοὶ προμηθεύσῃς τροφήν, ἀλλὰ νὰ δώσῃς νὰ μοὶ μαγειρεύσῃ τις τὴν τροφήν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ αὐτὸς θὰ προμηθευθῶ.

— Ἐγὼ καλῶς, — εἶπε μειδῶν ὁ δεσμοφύλαξ — ὅστις πεινᾷ ψωμὶ ἀνειρεῖται! Καλὰ, σοὶ τὸ ὑπόσχομαι, ἀλλ' εἰς τί θὰ σὲ φελέῃσῃ ἡ ὑπόσχεσις, ἀφοῦ δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς κανένα νὰ σὲ φέρῃ φαγητόν;

— Μόλις ὅμως εἶχε τελειώσει τὴν φράσιν του καὶ ὁ κ. Οὐνιάτ παρουσιάει τὴν περιστερὰν, πρὸς θαυμασμόν τοῦ δεσμοφύλακος, ὅστις ἐντροπισθείς, ἔλαβεν αὐτὴν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ φυλακισμένου καὶ μετ' ὀλίγον τὴν ἐπέστρεψε μαγειρευμένην καὶ ἀχνίζουσαν καὶ τὴν ἀπέθηκε παρὰ τοὺς πόδας τοῦ κ. Οὐνιάτ!

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης μέχρις ὅτου ἐξῆλθε τῆς φυλακῆς ἡ γάτα τῷ ἔφερε καθ' ἐκάστην μίαν περιστερὰν, τὴν ὁποίαν ἐμαγεύερε δι' αὐτὸν ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ οὕτως ἐσώθη ἡ ζωὴ τοῦ ευγενοῦς ἐκείνου ἀνθρώπου.

Ἀφοῦ δὲ ἐξῆλθε τῆς φυλακῆς μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης, καὶ ἐπανέκτησε τοὺς τίτλους καὶ τὰ κτήματά του δὲν ἐλησμόνησε καὶ τὴν σώτειράν του, γάταν, ἀλλ' ἔστειλε καὶ τὴν ἔφεραν εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅπου ἐτελείωσε τὰς ἡμέρας της, πλήρης τιμῶν καὶ ἡμερῶν!

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΤΥΦΛΗΣ ΚΟΡΗΣ.

Μία μικρὰ τυφλὴ κόρη, ἥτις εἰργάζετο εἰς ἓνα κήπον πλησίον τοῦ Λονδίνου, μαθοῦσα, ὅτι ἡ Βιβλικὴ Ἑταιρία ἐξετύπωσε τὸ Εὐαγγέλιον μὲ ὑψωμένα στοιχεῖα διὰ τοὺς τυφλοὺς, παρεκάλεσε νὰ τῆς δοθῇ ἐν ἀντίτυπον τοῦ κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου, ὡς εὐθιγότερον, διότι δὲν εἶχε τὰ μέσα νὰ ἀγοράσῃ ὀλόκληρον τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐπεδόθη δὲ ἀμέσως μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν νὰ μάθῃ τὸ ἀλφάβητον, διότι πολὺν πόθον εἶχε νὰ μάθῃ νὰ ἀναγινώσκῃ μόνη της τὸ Εὐαγγέλιον.

Ὅλαι αἱ προσπάθειαι τῆς ὅμως ὑπῆρξαν ἀνωφελεῖς, διότι αἱ χεῖρες καὶ οἱ δακτύλοι της εἶχον τόσο σκληρυνθῇ ἐκ τῆς ἐργασίας, ὥστε δὲν ἤδυνάτο νὰ διακρίνῃ τὰ γράμματα τοῦ ἀλφάβητου.

Τὴν συνεβούλευσαν τότε νὰ βάλῃ κανένα νὰ λεπτύνῃ τὴν ἐπιδερμίδα τῶν δακτύλων της διὰ μαχαίριδιον, — ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀπέτυχε, διότι διὰ τῆς ἐργασίας ἡ ἐπιδερμὶς ἐσκληρούτο πάλιν, μάλιστα ἡ σκληρώσις καθίστατο χειροτέρα.

Ἐπὶ τέλους μετὰ πολλὰς καὶ ματαίας προσπάθειας νὰ ὑπερνικήσῃ τὸ ἐμπόδιόν της, ἔλαβε τὸ βιβλίον εἰς τὰς χεῖρας της, τὸ ἔφερεν εἰς τὰ χεῖλιά της, καὶ ὑψώσασα τοὺς τυφλοὺς ὀφθαλμοὺς της πρὸς τὰ ἄνω, ἐφώνησεν, «Ἀγῆτην βιβλίον, ὁ Κύριος γνωρίζῃ πόσον πόθον εἶχον νὰ σὲ ἀναγνώσω, ἀλλ' ὡς φαίνεται ἤτο πεπωμένον νὰ ἀρκεσθῶ εἰς τὴν ἀκοήν μόνον.

Ἐγὼ ὑδαίνω λοιπόν, πρέπει νὰ σὲ ἀποχωρισθῶ.» Ταῦτα εἰπούσα ἤρχισε νὰ καταρλιγῇ τὰς σελίδας του. Ἀφῆκεν, τὸ πρόσωπόν της ἔκαμψεν ἐκ χαρᾶς καὶ μετὰ δακρύων ἐξεφώνησεν, «Εὐλογητὸς ὁ Κύριος.» Ὅ,τι δὲν δύνανται νὰ πράξουσιν οἱ δακτύλοι, θὰ κατορθωθῇ διὰ τῶν χειλῶν! Ἡ ἐπαφὴ τῶν ὑψωμένων γραμμάτων εἰς τὰ χεῖλιά της καὶ τὸ αἶσθημα, τὸ ὁποῖον ἠσθάνθη ἐξ αὐτῆς, τῆς ἐνέπνευσεν τὴν ἰδέαν νὰ μεταχειρισθῇ τὰ χεῖλιά ἀντὶ τῶν δακτύλων ἵνα μάθῃ νὰ ἀναγινώσκῃ τὰ διὰ τοὺς τυφλοὺς ἐκτυπούμενα βιβλία, καὶ ἀμέσως ἔβαλεν εἰς ἐνέργειαν τὴν ἰδέαν της. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο, ὅτι μετ' ὀλίγον ἤτο ἱκανὴ νὰ ἀναγινώσκῃ ἐλευθέρως ὅχι μόνον τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον, ἀλλ' ὀλόκληρον τὴν Γραφὴν μεταχειριζομένη τὰ χεῖλιά ἀντὶ τῶν δακτύλων.

Πόσοι ἀπὸ τοὺς ἔχοντας ὑγιεῖς ὀφθαλμοὺς μένουσιν ἐκουσίως εἰς πνευματικὸν σκότος, ἐνῷ ἡ πτωχὴ καὶ τυφλὴ αὕτη κόρη ἐντροπιάει τὸ ἐπλεονεκτήσει τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χαρᾶς καὶ τῆς σωτηρίας! Πόσον ἀληθεῖς οἱ λόγοι τοῦ Σωτῆρος Ι. Χριστοῦ, εἰπόντος ὅτι πολλοὶ ἔχοντες ὀφθαλμοὺς δὲν θὰ βλέπουν καὶ ὥτια καὶ δὲν θὰ ἀκούουσιν, καὶ καρδίαν καὶ δὲν θὰ ἐννοοῦν, διότι δὲν θέλουν νὰ ἴδουν εἰς τὴν ἀλήθειαν!

Ἀγαπητοὶ μικροὶ μου φίλοι, ἔχετε σεῖς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπάτε νὰ τὸ ἀναγινώσκητε καὶ προσπαθεῖτε νὰ τὸ ὑπακούετε; Ἐὰν ὅχι, ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν μεγάλην τῆς κρίσεως, ὅταν ἴλοι μας θὰ παρασταθῶμεν ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, αὐτὴ ἡ μικρὰ τυφλὴ Λουκία θὰ ἐγερθῇ καὶ θὰ σὰς κατακρίνῃ, ὅτι αὐτὴ καὶ τὸ τυφλὸν ἔξευρε τρόπον νὰ ἀναγνώσῃ τὸ Εὐαγγέλιον, σεῖς δὲ μὲ ὀφθαλμοὺς ὑγιεῖς καὶ χεῖρας εὐαίσθητους ἐποτιμήσατε νὰ διέλθῃτε τὸν καιρὸν σας ἀναγινώσκοντας ἄλλα βιβλία παρὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὅστις μόνος εἶναι ἀσφαλὴς ὁδηγὸς καὶ εἰς τὴν ζωὴν ταύτην καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν.

ΝΕΑ ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ.

Ὁ γνωστὸς — κ. Ἐδίσω ἐφεῦρε μηχανήμα, διὰ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἀποτυπώνῃ τοὺς ἤχους τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς, νὰ τοὺς ἀναπαράγῃ δὲ ὁσάκις θελήσῃ. Ἀντὶ δὲ τῶν φωτογραφιῶν τῶν φίλων του, παρακαλεῖ αὐτοὺς νὰ εἰπωσιν ὀλίγας λέξεις, τὸν ἤχον τῶν ὁποίων ἀποτυπώνει εἰς πλάκα, καὶ ἐξ αὐτῆς τὸν ἀναπαράγει ἐν μιᾷ στιγμῇ. Οὕτω κατῳρῶσε νὰ ἀκούῃ τὴν φωνὴν τῶν φίλων του, καὶ ἀφοῦ ἀποθάνωσιν, ὡς ἔπραξε μὲ τὴν τοῦ κ. Βήτσερ!